

පසුගිය ලිපියෙන් සාකච්චාවට ලක් කරන ලද්දේ පලස්තීන ජනතාවට ජාතික ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය පිළිබඳවත්, ඉදිරියේ ස්වෛරී පලස්තීන රාජ්‍යයක් ඇති වීමට තිබෙන ඉඩකඩ පවා සම්පූර්ණයෙන් අහුරා දමමින් පලස්තීන ජනතාවගේ එම අයිතිය පවා දැමීමට රිඝාලය 1948 සිටම කටයුතු කිරීම පිළිබඳවත් ය.

දේශපාලන ප්‍රවණති ක්‍රියා පලස්තීනවරුන්ට පමණක් සීමා වුවක් නොවේ. ලංකාවේ දිගින් දිගටම සිදු

ක්‍රියා කරන ලද්දේත් ඒ ප්‍රශ්න වලට මැදි වූ ජන කොටස් සමග ගැටුම්කාරී වාතාවරණයක් වර්ධනය කොට ඔවුන්ට එරෙහිව බලය යොදවමින් ප්‍රවණති මර්දනකාරී ක්‍රියා මාර්ග දියත් කිරීම තුළිනි. සමාජ සමානාත්මතාවය, සාධාරණත්වය, සුරක්ෂිතතාවය සහ සමාජ ගරුත්වය සම්බන්ධයෙන් ජන හැඟුණ සාමාන්‍ය මුල්ලීම් වන්නේ දැනට ගණනාවක් තිස්සේ නොසලකා හරින ලදී, තැනකොන් ප්‍රවණතිකාරී ලෙස මර්දනය කරන ලදී.

පුද්ගලයින්ගේ සහ ජන ප්‍රජාවන්ගේ අවිඛණ්ඩත්වයට (integrity) විරෝධීව එල්ල කරන ලද

විය යුත්තේ සමාජ සුරක්ෂිතතාවය, ගරුත්වය සහ සමානාත්මතාවය, සහනාතිකාරී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ බහුප්‍රවේශීය මත පදනම් වෙමින් ප්‍රවණතිත්වයෙන් තොර සමාජයක් ගොඩ නැගීමයි, පවත්වා ගෙන යෑමයි.

1971 අප්‍රේල් මාසයේ දකුණේ ඇති වූ සිංහල බහුතරයක තරුණ අරගලයත්, 1975ත් පසු උතුරු තරුණ අරගලයත් ඇති වූ දෙමල තරුණ අරගලයත්, එක්තරා ආකාරයකින් ගත් විට, පාලක ප්‍රභූ පෙලැන්තියට එරෙහිව ලංකාවේ තරුණ පරම්පරාව

ජාතික ස්වයං-නිර්ණ අයිතිය සහ ලාංකීය සමාජය

වෙමින් පවතින දේශපාලන ප්‍රවණති ක්‍රියා වලට බල පා ඇති සාධක ගණනාවක් තිබේ. එකිනෙකින් වෙන් කොට ගත නොහැකි ලෙස විවිධ සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික ප්‍රශ්න සමග මෙම සාධක බැඳී පවතී. සමාජීය ලෙස එකිනෙක සමග ගැටෙන මෙම සාධක අනෙකුත් ලෙස බල පෑම් කරමින් දේශපාලන ප්‍රවණතිත්වයට ජනනය කරමින් තිබේ. පස්වැන් යටත් විජිත ලාංකීය ඉතිහාසය තුල සංවිධානය වූ මහා පරමාණ දේශපාලන ප්‍රවණති ක්‍රියා ඇති වන්නේ 1956 ත් පසු කාල සීමාවේදී බව සැලකිල්ලට ගැනීම මෙහිදී වැදගත් වෙයි.

ආර්ථික, ජාතික, ජන වාර්ගික හෝ කුල පීඩනයට එරෙහිව එම මත පදනම් වූ මෙම දේශපාලන ප්‍රවණතිත්වයට මූලික වශයෙන් දායක වූයේ විවිධ ජන කොටස් එකිනෙකාගෙන් වෙන් කොට 'ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී' ආකාරයට කෙසේ හෝ ඔවුන්ගේ පත්ද ඊත ලබා ගැනීම සඳහා නොයෙක් ආකාරයේ කෙටි කාලීන ප්‍රයෝගකාරී දේශපාලන උපාය මාර්ග

වචනී ප්‍රවණති ප්‍රභවයන් මගින් ඔවුන් තුල ජනිත කරන ලද්දේ අවමානයක් සහ අනාරක්ෂිතතාවයක් පමණි. පස්වැන් යටත් විජිත සමාජ, ආර්ථික සහ දේශපාලන වර්ධනයක් වීසින් නව සමාජ බල වේග ජනනය කරනු ලැබුවද එම බල වේගයන් හේ අපේක්ෂාවන් එම වර්ධනයන් තුළින් සම්පූර්ණ කෙරුණේ නැත. එම බල වේග තුල එවැනි බලාපොරොත්තුවක් ඇති කෙරුණේද නැත.

ඉහත විස්තර කල ආකාරයට එක් අතකින් අවමානයටත්, අනාරක්ෂිතතාවයටත් අනෙක් අතකින් අපේක්ෂා සංගන්තියටත් භාජනය වූ ජන ප්‍රජාවේ එම තත්වයන් නිසාම ආයුධ සන්තද්ධව නැති සිටින්නට පෙළඹුණහ. පාලක ප්‍රභූ පැලැන්තිය සතුව තිබුන දේශපාලන අනුග්‍රහය සහ ආර්ථික බලය ගිලිහෙන්නට නොදී තමන් අතම එම බලය රඳවා ගැනීමට මෙම පැලැන්තිය ප්‍රවණති රාජ්‍ය බලය යොදා ගත්තේය. මෙම පැලැන්තියට එරෙහිව විප්ලවකාරී ලෙස කටයුතු කරන්නට නව සමාජ බල වේග පෙළඹුණේ මේ නිසාය. සිංහල අති බහුතරයක්

තම ස්වෛරීතාවය, ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය ප්‍රකාශයට පත් කිරීමක් ලෙස කල්පනා කල හැකිය. මන්ද යත්, ඉතාමත් කෙටි කාලයකට හෝ ඔවුන් විසින් ලංකාවේ ඇතැම් ප්‍රදේශ තම පාලනයට නතු කර ගෙන සිටි හෙයිනි.

සහ උපක්‍රම අනුගමනය කිරීම බව මගේ අදහසයි. එම කුඩා දේශපාලන උපාය මාර්ග සහ උපක්‍රම කොළඹ නිකාමිතා සකස් කොට ක්‍රියාත්මක කරන ලද විවාද විය. ලංකාවේ තිබෙන ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ මගින් නියෝජනය වන ධනේශ්වර පන්තිය අතට බලය අල්ලා ගැනීමටත්, ඔවුන් අත එම බලය රඳවා ගැනීමටත් එවැනි කුඩා දේශපාලන උපාය මාර්ග සහ උපක්‍රම යොදා ගැනීම අවශ්‍ය වී තිබුණේය.

1948ත් පසු ලංකාවේ ධනේශ්වර දේශපාලන තායකත්වය බලයට පැමිණියේ ලංකාවේ වසන ජන කොටස් එක්සත් කරනු ලැබූ අධිරාජ්‍ය විරෝධී අරගලයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් නොවේ. මෙම දේශපාලන තායකත්වය පෝෂනය කොට ඉදිරියට ගෙන එන ලද්දේ යටත් විජිත වාදීන් විසින් මයි. සුවිශේෂයෙන්ම යටත් විජිත වාදීන්, සංස්කෘතික වශයෙන් එකවිධ වූත්, ඒකීය ස්වරූපයේ වූත් පරිපාලනයක් සහ ව්‍යවස්ථාවක් අධිරාජ්‍ය වාදීන් විසින් අප මත බලහත්කාරයෙන් පවතින ලදී. ලාංකීය දේශයේ වසන කරමින් සිටි ජන කොටස්වල සංස්කෘතික සහ භාෂාමය විවිධත්වය සමග පමණක් නොව ඔවුන්ගේ සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික සහ සංස්කෘතික අපේක්ෂාවන් සමග ද මෙම පරිපාලනය සහ ව්‍යවස්ථාව ගැලපුණේ නැත.

කොත් කර දමා තිබුණු වරප්‍රසාද නොලත් ජන කොටස්වල සමාජ සුරක්ෂිතතාවය සහ ගරුත්වය රැක ගැනීම වැදගත් වේයයි පස්වැන් යටත් විජිත ශ්‍රී ලාංකීය රාජ්‍ය කිසිදුක සැලකුමේ නැත. පාලක පන්තිය විසින් රටේ අත්‍යන්තරකව පැන නැගුන හැම ප්‍රශ්නයක්ම දැකින ලද්දේත්, ඒ ප්‍රශ්න ගැන

වෙසෙන දකුණේ මෙම විප්ලවකාරී කාවිතාව සමාජ පංතිමය ඒකරාශී කිරීමක ස්වරූපයෙන් එල්ල වූ අතර දමුල ඇති බහුතරයක් වෙසෙන උතුරේ මෙම විප්ලවකාරී කාවිතාව ජාතිකවාදීමය ඒකරාශී කිරීමක ස්වරූපය ගත්තේය. දකුණේ සහ උතුරේ ඇති වූ තරුණ ව්‍යාපාර වල ද්විත්ව ස්වරූපයෙන් පිළිබිඹු වන්නේ මෙම සමීකරණයන්ගේ තිබෙන වෙනස් ජංගන ස්වරූපයයි.

1948 සිට මෙතෙක් ලංකාවේ සිටි හා සිටින සෑම ජන වාර්ගික කොටසටම අයත් දේශපාලන තායකයින් බහුතරයක් දෙනා කල්පනා කරන විටත් තිබෙන වෙනස්කම් අවිඛණ්ඩ ලිපි කටයුතු කිරීමයි. මෙම දේශපාලන තායකයන් මෙසේ කල්පනා වන්නේ අවස්ථාවාදී ලෙස තමන්ගේ දේශපාලන, ආර්ථික සහ සමාජ ආධිපත්‍යය පිහිටුවා ගැනීමට, රැක ගැනීමට හෝ වැඩි දියුණු කර ගැනීමට කටයුතු කිරීමටයි. එසේ නැතහොත් රාජ්‍යය අනුගමනය කල අත්‍යන්තර ප්‍රතිපත්තිවල හෝ වැඩ සටහන්වල අසාර්ථක කාවිතා ජනතාවගෙන් වසන් කර ගැනීමටයි. එසේ වුවත් අද පවතින ගැටුමේ, ජාතික ගැටළුවේ ප්‍රධාන හේතුව ලෙස බොහෝ විශ්ලේෂකයන් දැක්වා තිබෙන්නේ ජන වාර්ගිකත්වය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි.

ජන වාර්ගිකත්වය යන ලේඛනය මෙසේ යොදා ගැනුණද, මෙම ගැටළුවට මූලික වී තිබෙන්නේ ආර්ථිකමය හේතු මත පදනම් වී තිබෙන දේශපාලන තරුණ බව මගේ පිළි ගැනීමයි. ලාංකීය සමාජය තුල ජන වාර්ගික විවිධත්වය හැම විටම පැවති තිබේ. ඉදිරියේදී ද විය එසේම පවතිනු ඇත. විවේචන යන පාලනයක ස්වභාවය සහ උත්සාහය

ලංකාවේ දෙමල ජනතාව ඉල්ලා සිටින ස්වයං නිර්ණ අයිතිය ගැන ලබන සතිගේ කරන සාකච්චාවෙන් ජාතික ස්වයං නිර්ණයට ජනතාවන්ට

වෙස්ටර්න් ලංකා ස්පයිසස්

**WERRIBEE
HOPPERS
POINTCOOK
ALTONA
TARNEIT
WYNDHAMVALE**

ප්‍රදේශවාසී ඔබගේ ශ්‍රී ලාංකික වෙළඳ සැල

පෙ.ව 10.00 සිට රාත්‍රී 7.00 දක්වා
මුහුණ - සිකුරාදා පෙ.ව 10.00 සිට රාත්‍රී 8.00 දක්වා
සතියේ දින 7 ම විවෘතයි

NO 4 QUARBING ST
WERRIBEE
MELWAY - 205 F 6
TP - (03) 9742 2487
Mob - 04 0233 5450

WE ARE HERE

WESTERN LANKA SPICES
Werribee

MELTON BRANCH 34, STRETTON DRV, BROOKFIELD, MELTON - TP (03) 9747 0473